Kız ve Altın Balina

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Altın Balina

Ebru Mina TOMURCUK

Lila pırıl pırıl denizin kıyısında, eğri bacalı küçük mavi bir evde yaşıyordu. Her sabah turuncu gözlüklerini alnına takar, çıplak ayakları sıcak kuma gömülürken suyun kenarına koşardı. Dalgaları dinlemeyi çok severdi ama bazen denizin sadece ona özel bir şarkı söylemesini isterdi. Aydınlık bir sabah, uzaklarda, suyun üzerinde bir şey parıldadı, sanki dalgaların içine altın bir yıldız düşmüştü.

Lila deniz kabuğu kolyesini kaptı ve suya girdi. Parıltı giderek güçlendi, ta ki genç bir kambur balina yanında yükselene kadar. Koyu mavi-gri derisi, yüzgeçleri ve sırtı boyunca altın desenlerle ışıldıyordu ve büyük, yumuşak koyu gözleri usulca kırpılıyordu. "Merhaba," diye şarkı söyledi ve hava deliğinden ateş böcekleri gibi minik parlayan notalar yükseldi. Lila soluğunu tuttu. "Şarkın altın ışık yapıyor!"

Balina utangaççа başını eğdi. "Ben pek cesur değilim," diye şarkı söyledi, altın ışık usulca titredi. "Benim adım Lila," dedi kız, onun uzun, zarif yüzgecine tırmanırken. "Bana ışığın nereden geldiğini gösterir misin?" Balina başını salladı ve yüzgecindeki ince örülü yosun şeridi parladı; birlikte derinlere süzüldüler. Lila sıkıca tutundu, kalbi hayranlıkla hızla çarpıyordu.

Aşağı, daha aşağı yüzdüler; mercan kalelerinin ve sallanan yosunların yanından geçtiler. Aniden minik bir denizatı fırladı; mercan pembesi, kehribar çizgili, büyük turkuaz gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Mavi iple bağlanmış küçük bir meşe palamudu şapkası vardı. "Bekle! Şarkını duydum! Ben Pip!" diye ciyakladı, kuyruğunu Lila'nın parmağına dolayarak. "Resifin içinden size yol gösterebilirim!" Lila güldü ve balinanın altın ışığı hepsini ısıttı.

Pip onlara kayalardan oluşan bir labirentte yol gösterdi, minik yarı saydam yüzgeçleri titriyordu. "Bir yer var," diye fısıldadı, "okyanusun sessiz olduğu bir yer. Hiç şarkı yok. Bu beni üzdü." Balinanın altın desenleri soldu. "Onu bir kez buldum," diye usulca şarkı söyledi. "Tek başıma şarkı söylemeye çok korktum." Lila yüzgecini okşadı. "Artık yalnız değilsin," dedi. "Hadi birlikte gidelim."

Sular durgun ve griye dönene kadar yüzdüler. Altlarında derin bir vadi uzanıyordu; kayaları çıplak ve sessizdi. Ne bir balık geçiyordu ne de bir kabarcık yükseliyordu. Sanki okyanus nefesini tutuyordu. Balina kenarda asılı kaldı. "Burası," diye şarkı söyledi ve altın ışığı zayıfça titredi. Lila sessiz vadiye baktı ve kalbinde hafif bir sızı hissetti. "Yardım edebiliriz," dedi.

Tam o sırada, gölgeden yavaş, yumuşak bir ses gümbürdedi. Kayık kadar büyük, yaşlı bir deniz kaplumbağası olan Nine Mercan onlara doğru süzüldü. Yosun yeşili kabuğunda altın halkalar vardı ve boynunda mor bir atkı dalgalanıyordu. "Bu vadinin şarkı söylediği zamanları hatırlıyorum," dedi, kehribar gözleri sevecendi. "Müzik her şeyi çiçek açtırırdı. Ama şarkıcılar gitti ve sessizlik büyüdü."

Nine Mercan, kabuklu yüzgeciyle Lila'nın deniz kabuğu kolyesine dokundu. "Müzik bir köprüdür," dedi. "Dostları birbirine bağlar, derin suların ötesinde bile." Balina başını eğdi. "Şarkı söylemek istiyorum," diye fısıldadı, "ama şarkım çok küçük geliyor." Lila yüzgecine sarıldı. "Küçük şarkılar büyüyebilir," dedi. "Seninle birlikte şarkı söyleyeceğim. Vadiyi dinletelim."

Lila derin bir nefes aldı ve evde söylediği türden basit bir melodi söyledi. Balina onu izledi, sonra alçak, gümbürdeyen bir mırıltıyla ona katıldı. Önce yalnızca minik bir altın kıvılcım belirdi. Ama sesleri karıştıkça kıvılcım parlayan bir ışık şeridine dönüştü. Kıvrıldı, döndü ve gri kayaları gün doğumu gibi aydınlattı.

Altın ışık vadiye yayıldı ve kayalar parıldamaya başladı. Pip çevrelerinde fır döndü, pembe çizgileri parlıyordu. "İşe yarıyor!" diye sevindi. Balina daha yüksek sesle şarkı söyledi, altın desenleri sırtı boyunca alevlendi. Lila da söyledi, sesi onunkiyle dans etti. Sessiz vadi ışıkla doldu ve su sıcak ve canlı hissettirdi.

Uzaklardan yüzgeç çırpıntıları ve kuyruk hışırtıları geldi. Önce bir gümüş balık sürüsü, sonra dans eden bir çift denizatı, sonra parıldayan gözlü meraklı bir ahtapot. "Altın şarkıyı duyduk!" diye bağırdılar. Pip meşe palamudu şapkasını salladı. "Gelin, müziğe katılın!" diye seslendi. Giderek büyüyen şarkıya her biri kendi sesini katan daha da çok canlı geldi.

Nine Mercan gülümsedi ve derin, istikrarlı bir nota mırıldandı. Vadi her zamankinden daha parlak parladı; müzik ve ışıktan altın bir okyanus oldu. Lila, küçük bir balık ayak parmaklarını gıdıklarken güldü. "Görüyor musun?" dedi Nine Mercan. "Herkes şarkı söylediğinde kimse yalnız kalmaz." Balina usulca Lila'ya sokuldu, utangaçlığı eriyip gitti. "Benimle şarkı söylediğin için teşekkürler," diye şarkı söyledi.

Dostlar şarkı söyledi, şarkı söyledi ve altın ışık geniş okyanusa doğru dalgalandı. Lila müziğin içinden geçtiğini hissetti; onu balinaya, Pip'e, Nine Mercan'a ve vadideki her canlıya bağlıyordu. "Müzik dost kazandırır," diye fısıldadı. Balina mutlu bir nota söyledi ve ışık suyun üzerinde binlerce minik yıldız gibi dans etti.

Vadi mutlu dostlar ve müzikle doluydu. Pip parlak çakıl taşları topladı ve her yeni dosta bir tane verdi. Nine Mercan eski şarkıların hikâyelerini anlatırken balina ve Lila suyu parlatıp ışıtan düetler söyledi. Balina yosun şeridini gururla taktı ve altın desenleri hiç solmadı. Lila bu büyülü yeri asla unutmayacağını biliyordu.

Eve dönme zamanı geldiğinde Lila balinanın uzun yüzgecine sarıldı. "Geri gelecek misin?" diye sordu. "Her gün," diye şarkı söyledi balina, altın ışığı sıcacıktı. Pip onun plajını ziyaret edeceğine söz verdi ve Nine Mercan kolyesi için ona minik bir deniz kabuğu verdi. Lila güneşe doğru yüzerken şarkılarının hâlâ arkasında yankılandığını duyabiliyordu.

Sıcak kuma döndüğünde Lila kolyesine dokundu ve gülümsedi. Müziğin dostları birbirine bağladığını ve okyanusu daha aydınlık bir yer yaptığını öğrenmişti. Her akşam denize küçük bir şarkı söyledi ve uzaklarda, suyun içinde altın bir ışık ona göz kırptı. Balina da şarkı söyledi ve bütün okyanus, dostlar, müzik ve ışıkla dolu olarak parladı.